

графа расправя за неговата политическа сатира, отправена по адреса на букурешкитѣ нотабили, букурешката благодѣтелна дружина и противѣ Дон-жуана — свещеникъ при букурешката българска черква. Цитатитѣ сж сполучливо набрани: тѣ ясно характеризиратъ политическата сатира на българския-поетъ-революционеръ. Тукъ му бѣше мѣстото биографа да съобщи, че Ботевъ се е запозналъ за първъ пѣтъ съ Ивана *Драсовъ*, комуто Ботевъ е писалъ толкова писма, публикувани отъ биографа като биографически документи. *Драсовъ* бѣ секретаръ и касиеръ на Ловченския централенъ въ Българско комитетъ. По поводъ Араба-конашкото събитие той избѣгналъ отъ рѣцетѣ на турската полиция и се отзвалъ въ печатницата на Каравелова, гдѣто се и срѣцналъ и запозналъ съ Ботева. Сжщо за първъ пѣтъ Ботевъ се запознава въ сжщото врѣме съ Тодора Пѣевъ, прѣдсѣдателъ на Етрополския комитетъ (*Драко*), когото (Пѣева) Махзаръ-Паша бѣше проводилъ въ Романия да открие обирачитѣ на царската хазна. Пѣевъ, сжщо като Драсова, се е навѣртвалъ въ печатницата на Каравелова. Тѣзи обстоятелства, при които се е запозналъ Ботевъ за първъ пѣтъ съ *Драсова* и *Пѣева*, важатъ впоследствие: когато Ботевъ се обявилъ противъ Каравелова, то той съ авторитета на тѣзи двама господинови, който авторитетъ тѣ имаха прѣдъ хората на съзаклятието въ „Българско“ и „Влашко“, той, Ботевъ, сполучилъ да смаже Каравелова, като го прѣдставилъ прѣдъ съзаклятието, като измѣнникъ на идеята и злоупотрѣбителъ на нѣкакви си въображаеми „комитетски сумми“. Горното съобщаваме като допълнение на биографическия опитъ.

„Будилникъ“ прѣтърпѣлъ фiasco, т. е. „почитаемата читающа публика“ не се абонирала; редактора захвърлилъ сатирата си и по съвѣтитѣ и съдѣйствието на Чобанова станалъ учителъ при народното, българско училище въ Букурещъ, съ 800 лева заплата въ годината. Публикувания документъ (писмо до Драсова) напълно разяснява, защо Ботевъ е станалъ учителъ, и защо не така легко напуска тази длѣжностъ за да вземе на своя отговорностъ редакцията на „Независимостъ“. Тукъ му бѣше мѣстото, а не въ края на XI-и отдѣлъ, биографа да раскаже за първото запознавание на Ботева съ неговата жена *Венета*. Той се е запозналъ съ Венета и се е залюбилъ съ нея не когато е билъ редакторъ на „Знаме“, а когато е билъ учителъ въ Букурешкото, българско училище, което се помѣщаваше въ долнитѣ апартаменти на владисккия конакъ. Ботевъ е живѣлъ въ училището, въ стаята, надъ която отгорѣ е била стаята на *Венета*. Любовното знакомство на Ботева съ сестреницата на владиката е било за него отъ голѣма важностъ и поддръжка; чрѣзъ рѣцетѣ на *Венета* Ботевъ е располагалъ съ разнообразната кухня на дѣда владика, и съ неговитѣ артжкъ желтици. Благодарение на Венета, той е ходилъ всѣкога чистъ и приличалъ на франтъ отъ Букурешката улица „Подо-Могушой“. Той печелѣше много отъ дълбоката любовъ, която питаше къмъ него Венета; тя успѣ да го привѣрже къмъ себе си, задържа го въ Букурещъ, задържа го отъ пѣтя на авантю-